

WYDANIE III

LIT3RATUS

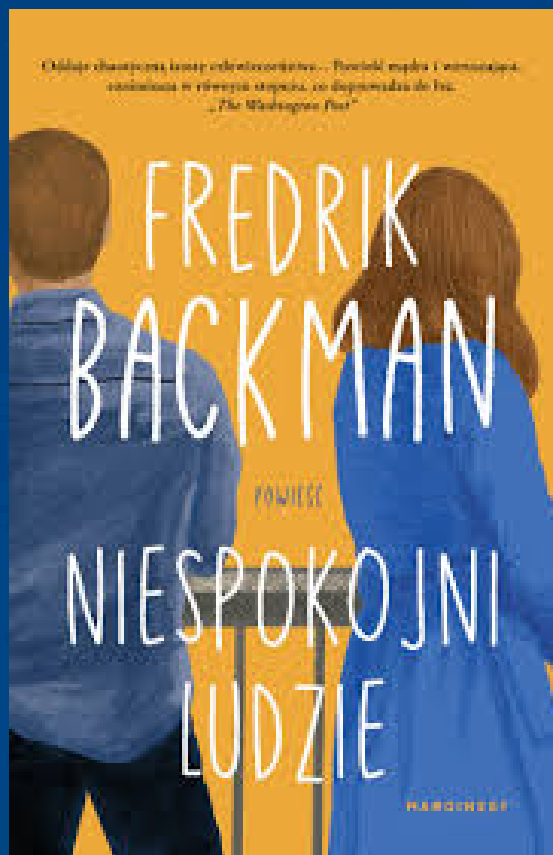
III LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE W
OSTROŁĘCE

SPIIS TREŚCI

1.1 KĄCIK GRAFOMANIAKA.....	3
2.1 SZKOLNY PLEBISCYT NA NAJCIEKAWSZĄ KSIĄŻKĘ 2024r.....	6
3.1 AKTUALNOŚCI.....	7
4.1 WIERSZOMANIA.....	15
5.1 ZAKOŃCZENIE.....	16

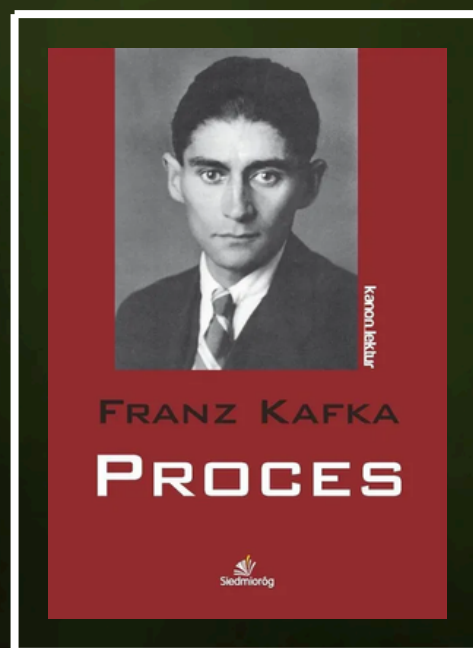
KĄCIK GRAFOMANIAKA

"Niespokojni ludzie" Fredrika Backmana to portret społeczeństwa przedstawiający, jak łatwo można ocenić niewłaściwie drugiego człowieka. Fabuła o charakterze zarówno lekko kryminalnym, jak i humorystycznym, a przede wszystkim społecznym, to tylko tło dla głębszych przemyśleń o ludziach takich jak my i ich krzyżujących się losach.

Podczas lektury nie opuszcza czytelnika wrażenie, że książka skłania do patrzenia na wszystko głębiej, wnikliwiej, pokazując tym samym, jak dużo człowiek traci. W tej przejmującej powieści autor z szacunkiem podchodzi do swoich bohaterów, opisując ich problemy z ogromną empatią. Dzięki temu czytelnik może poczuć się z nimi związany, często odnajdując w ich historiach własne doświadczenia. „Niespokojni ludzie” to opowieść o napadzie, różnorakiej definicji miłości, rodzicielstwie, a przede wszystkim o życiu i braku instrukcji, jak właściwie je przeżywać. Dzieło Backmana oswaja z błędami, daje nadzieję i próbuje pokazać, że nie jest się nigdy samym, nawet wśród obcych ludzi. Wszystkich naszych czytelników zachęcamy do lektury.

KĄCIK GRAFOMANIAKA

„Proces” Franza Kafki to powieść, która ma charakter ponadczasowy. Choć została opublikowana w 1925 roku, tuż po śmierci autora, jej tematyka i sposób ukazywania ludzkiej kondycji nadal budzą zainteresowanie współczesnych czytelników. Główny bohater, Józef K., pewnego dnia zostaje aresztowany, mimo że nie zna zarzutów oskarżenia. Ta surrealistyczna sytuacja stanowi punkt wyjścia do opisanego jego walki z niewidzialnym, totalitarnym systemem, który pozbawia go zarówno poczucia sprawiedliwości, jak i kontroli nad własnym życiem.

Fabula „Procesu” ma jednak znaczenie paraboliczne, postacie i zdarzenia są jedynie ilustracją ogólnych prawd moralnych czy filozoficznych. Jest to w istocie opowieść o bezwzględny uwikłaniu jednostki w sieć absurdu biurokratycznych procedur i sądowych reguł, które pozbawiają ją wszelkiej autonomii. Proces Józefa K. ilustruje mechanizmy władzy i jej wpływ na życie człowieka. Bohaterowi ponadto towarzyszy poczucie osaczenia, zniewolenia przez wszechobecne sądownictwo, które znajdowało się na strychach domów czy w prywatnych mieszkaniach. W końcu jego oskarżyciele uznają, że musi być winny i zostaje stracony. Władza decyduje zatem o życiu i śmierci danej jednostki, która w obliczu takiego systemu jest bezsilna.

Pisząc „Proces” Kafka pozostawał pod wpływem dzieł Sörena Kierkegaarda, duńskiego filozofa, uważanego za prekursora egzystencjalizmu, kierunku ujmującego życie ludzkie w kategoriach absurdu. Podobnie absurdalne i bezcelowe są wysiłki Józefa K., który porusza się po labiryncie biurokratycznych pułapek i nie ma szans na zwycięstwo.

Jest to więc dzieło, które zmusza do zastanowienia się nad rolą człowieka w świecie, w którym władza staje się anonimowa i niepodważalna, a człowiek – choćby niewinny – może zostać ofiarą nieuchronnego, absurdalnego procesu. Zachęcamy naszych czytelników do lektury tego niezwykłego dzieła.

Szkolny plebiscyt na najciekawszą książkę 2024 r.

Gust czytelniczy to kwestia niezwykle indywidualna – trudno się z tym nie zgodzić. Jednak dzięki plebiscytowi na najlepszą książkę roku 2024 udało się wyłonić zwycięzców. Według opinii uczniów i nauczycieli III Liceum Ogólnokształcącego w Ostrołęce tak oto wygląda ranking najciekawszych i najbardziej popularnych dzieł literackich:

1. „Wiedźmin” – Andrzej Sapkowski
2. „Siedmiu mężów Evelyn Hugo” – Taylor Jenkins Reid
3. „Dracula” – Bram Stoker
4. „Diuna” – Frank Herbert

AKTUALNOŚCI

Listopad miesiącem zadumy i wspomnień

W listopadzie otaczamy wspomnieniami i zadumą tych, którzy odeszli z ziemskiego świata. Pragniemy oddać hołd poetom, którzy zmarli w 2024r. i pozostawili po sobie tak wiele cennego dziedzictwa kulturowego. Są to między innymi:

Marian Pilot (urodził się 6 grudnia 1936 r. w Siedlikowie, zmarł 2 lutego 2024 r. w Warszawie)-pisarz współczesny, dziennikarz i scenarzysta filmowy.

Ernest Bryll (urodził się 1 marca 1935 r. w Warszawie, zmarł 16 marca 2024 r. w Warszawie)-pisarz, poeta, autor tekstów piosenek, dziennikarz, tłumacz i krytyk filmowy, a także dyplomata.

Andrzej Mularczyk (urodził się 13 czerwca 1930 r. w Warszawie, zmarł 21 czerwca 2024 r.)-pisarz, scenarzysta filmowy, autor reportaży, twórca słuchowisk radiowych.

Leszek Szaruga właściwie Aleksander Wirpsza (urodził się 28 lutego 1946 r. w Krakowie, zmarł 15 października 2024 r. w Warszawie)-poeta, prozaik, eseista, tłumacz niemieckiej, rosyjskiej i ukraińskiej poezji, wykładowca uniwersytecki – historyk literatury, krytyk literacki.

Jan Adam Borzęcki (urodził się w 1952 r. w Kobylanach, zmarł 31 stycznia 2024 r. w Sandomierzu)-poeta, prozaik, krytyk literacki. Laureat wielu konkursów literackich, w tym czterokrotny zwycięzca Warszawskiej Jesieni Poezji w kategorii eseju i zdobywca pierwszej nagrody w ogólnopolskim konkursie literackim im. Mikołaja Reja w kategorii opowiadania.

Pamiętajmy i jak powiedział ks. Jan Twardowski :

„Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
zostaną po nich buty i telefon głuchy
tylko co nieważne jak krowa się wlecze
najważniejsze tak prędkie że nagle się staje
potem cisza normalna więc całkiem nieznośna
jak czystość urodzona najprościej z rozpacz
kiedy myślimy o kimś zostając bez niego”

AKTUALNOŚCI

W dniu dzisiejszym , czyli 21 listopada przypada Światowy Dzień Filozofii. Święto zostało zainicjowane przez UNESCO w 2002 roku , by podkreślić nieprzemijającą wartość filozofii dla rozwoju myśli ludzkiej. W ramach obchodów organizowane są konferencje, wykłady, debaty, warsztaty i inne wydarzenia kulturalne. Słowo filozofia pochodzi z języka greckiego i oznacza dosłownie „umiłowanie mądrości” . Za twórcę tego terminu uważa się Pitagorasa, niemniej jednak wielcy myśliciele znani byli jeszcze wcześniej np. Tales. Filozofia jest fundamentalną częścią dorobku kulturowego ludzkości. Od zawsze starała się wyjaśnić pochodzenie człowieka, sens jego życia oraz mechanizmy funkcjonowania świata. Na przestrzeni dziejów często wpływała również na wydarzenia społeczne i polityczne. W tym dniu zachęcamy naszych czytelników do otwarcia swoich umysłów oraz wymiany poglądów, gdyż jak powiedział Kartezjusz: „cogito ergo sum”, a więc myślę, więc jestem.

AKTUALNOŚCI

24 grudnia 2024 obchodzimy 226 urodziny Adama Mickiewicza, naszego wieszca narodowego, autora epepei, „Pan Tadeusz” oraz innych wybitnych dzieł literackich. Mickiewicz pozostawił po sobie nie tylko wspaniałą twórczość literacką, ale i silny ślad w polskim ruchu niepodległościowym, łącząc w swojej osobie geniusz literacki i zaangażowanie w sprawy narodowe.

Mickiewicz urodził się w 1798 roku Zaosiu koło Nowogródka na terenie dzisiejszej Białorusi. Pochodził z rodziny drobnoszlacheckiej, jego ojciec, Mikołaj, był prawnikiem, a matka Barbara opiekowała się domem. Początkowo uczył się w Nowogródku, a w 1815 roku wyjechał do Wilna, gdzie rozpoczął studia na Uniwersytecie Wileńskim.

W 1817 roku wspólnie z kolegami założył Towarzystwo Filomatów. W latach 1822-1823 opublikował swoje pierwsze ważne utwory, m.in. „Ballady i romanse” oraz „Dziady” cz. II i IV, które wywarły znaczący wpływ na polską literaturę romantyczną.

W 1823 roku po aresztowaniu za działalność filomacką przez pół roku poeta był więziony w wileńskim klasztorze ojców bazylianów, a potem został skazany na zesłanie do Rosji. Po kilku latach spędzonych w Odessie i innych miastach rosyjskich, Mickiewicz odbył podróże po Europie, m.in. do Niemiec, Szwajcarii i Włoch, gdzie pogłębiał swoje zainteresowania literackie i polityczne. W 1832 roku osiadł w Paryżu, który stał się centrum polskiej emigracji i tam kontynuował działalność twórczą oraz polityczną, wydając swoje najbardziej znane dzieła, takie jak „Pan Tadeusz”.

Mickiewicz zaangażowany w życie polityczne popierał idee Wiosny Ludów i w 1848 roku zorganizował polski oddział wojskowy, Legion Mickiewicza. Zmarł 26 listopada 1855 roku w Konstantynopolu, prawdopodobnie na cholere, choć pojawiły się również hipotezy o otruciu. W 1890 roku jego prochy przeniesiono do Krakowa i pochowano w Katedrze Wawelskiej.

AKTUALNOŚCI

Patroni roku 2025

Patroni 2025 roku- warto wiedzieć!

W tym roku będziemy obchodzić ważne rocznice, które znalazły miejsce w kalendarzu państwowych wydarzeń. Parlament Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie uchwał ustanowił patronów tego roku, czyli osoby, które miały duży wpływ na rozwój polskiej kultury, nauki i historii. Sejm wybrał patronami roku 2025 : Stefana Żeromskiego, Antoniego Słonimskiego, Olę Boznańską, Kazimierza Sosnkowskiego i Franciszka Duszeńko. Senat natomiast uhonorował ks. Józefa Tischnera, Marię Pawlikowską-Jasnorzewską, Władysława Reymonta oraz Wojciecha Hasa. Wybór tych postaci ma na celu oddanie im hołdu za ich zasługi, a także przypomnienie o ich wpływie na kształtowanie polskiej tożsamości narodowej.

Patroni roku stanowią wzór do naśladowania, a ich życie i działalność mogą inspirować współczesnych Polaków do refleksji nad historią i tradycją. Lit3ratus będzie przypominał cyklicznie sylwetki wielkich pisarzy, Literackich Patronów 2025 roku. Zachęcamy do zapoznania się z ich twórczością.

AKTUALNOŚCI

22 stycznia 2025r. obchodzimy 104.
rocznicę urodzin Krzysztofa Kamila
Baczyńskiego.

Zapraszamy do zapoznania się z biografią
autora i jego twórczością.

Krzysztof Kamil Baczyński urodził się w
1921r. w Warszawie. Kiedy wybuchła II
wojna światowa był po maturze.

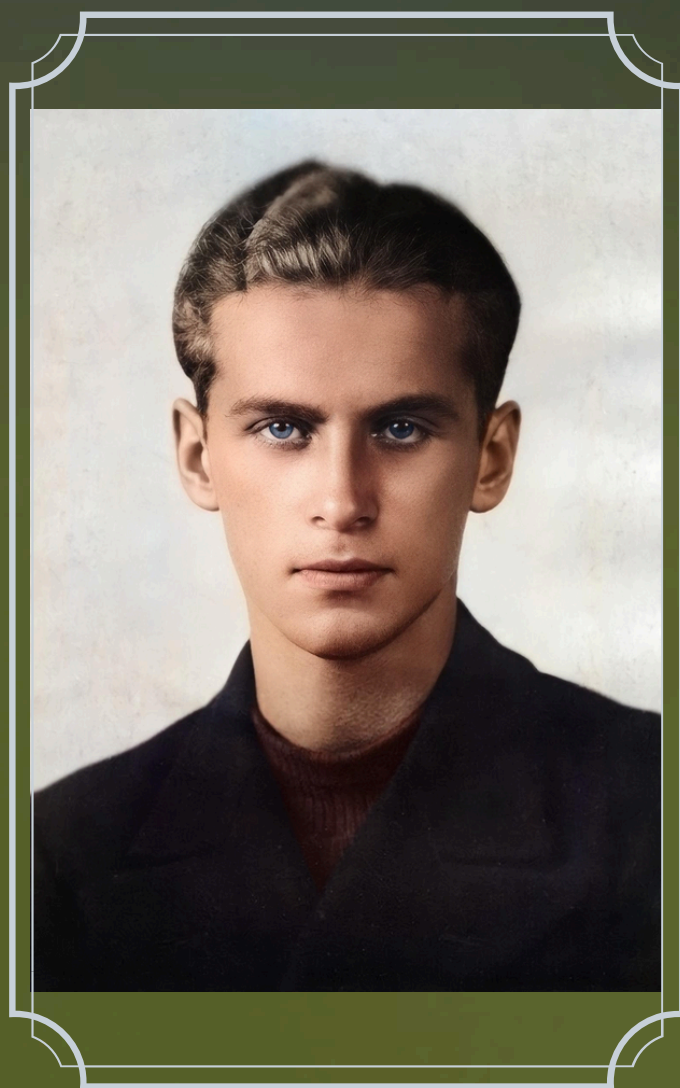
Studiował polonistykę na tajnym
uniwersytecie. W 1943r. przerwał studia i
wstąpił do Grup Szturmowych Szarych
Szeregów. Po ukończeniu konspiracyjnej
szkoły podchorążych został żołnierzem
kompanii „Rudy” i brał udział w akcjach
bojowych. Twórczość poety przypada na

lata okupacji i obejmuje około 500
utworów. Bohaterką wielu wierszy
miłosnych uczynił poeta swą żonę,

Barbarę. W 1942 r. ukazały się
konspiracyjne wiersze poety zawarte w
tomiku „Poezje wybrane”, które
wzbudziły uznanie krytyków. Baczyński
używał literackiego pseudonimu Jan
Bugaj. Podczas powstania warszawskiego,
broniąc Pałacu Blanka na Placu
Teatralnym w Warszawie, został
śmiertelnie ranny i zmarł 4 sierpnia 1944r.

„Nie to, co mi się śniło...” (fragment) Krzysztof Kamil Baczyński

Nie to, co mi się śniło,
ale com krwią przeplakał,
to widzę, gdy się schylę
nad wodą, w której ptaki
kreślą węzły daremne,
które nie zwiążą bólu
ani mi świat utulą,
ale się płaczą ciemne,
ale mi grób rozwiną
i rozwijając — miną.
Ten świat, gdzie widzieć chciałem
roślinnych linii mądrość,
gdzie kształty ukochałem
i duchy wszystkich rzeczy,
ten świat, co miażdżąc leczy,
a ginie razem z ciałem,
ten świat czy mi się wyśnił
jak biała gałąź wiśni,
jak tylko wiew anioła,
a potem krwią się polał?
Czym ja rycerzy widział
tam tylko, gdzie się buta
jak chmura ciężka toczy,
czym ja miłości patrzył
przez snem zasnute oczy?

AKTUALNOŚCI

21 lutego obchodzimy Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego, który został ustanowiony przez UNESCO w 1999 r. Jego celem jest ochrona języków ojczystych oraz dbanie o te, które są zagrożone i ginące. Wiele języków wymiera naturalnie wraz z odchodzeniem ostatnich przedstawicieli plemion, które się nimi posługiwały. Wraz ze śmiercią języka ginie nie tylko jedyna w swoim rodzaju uporządkowana struktura leksykalna i gramatyczna, ale także pewien sposób opisu świata, myślenia, podejścia do czasu i natury. Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego przypomina o różnorodności językowej na świecie, a jednocześnie podkreśla wartość ojczystej mowy w rozwoju dziedzictwa kulturowego. Promowaniem i upowszechnianiem języka polskiego poza granicami kraju zajmują się instytucje podległe i nadzorowane przez Ministerstwo Edukacji i Nauki – Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej i Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą. W sposób szczególny działania te wspiera powołany w 2022 r. Instytut Rozwoju Języka Polskiego im. świętego Maksymiliana Marii Kolbego. W tym dniu w sposób szczególny przypominamy o konieczności troski o język ojczysty i zachęcamy do lektury utworów wybitnych polskich twórców, których możemy nazwać prawdziwymi wirtuozami języka. Do nich niewątpliwie należy Julian Tuwim, a utworem oddającym całe bogactwo możliwości lingwistycznych jest „Ptasie radio”.

Julian Tuwim „Ptasie radio”

Halo, halo! Tutaj ptasie radio w brzozowym
gaju,

Nadajemy audycję z ptasiego kraju.

Proszę, niech każdy nastawi aparat,

Bo sfrunęły się ptaszki dla odbycia narad:

Po pierwsze - w sprawie,

Co świtem piszczy w trawie?

Po drugie - gdzie się

Ukrywa echo w lesie?

Po trzecie - kto się

Ma pierwszy kąpać w rosie?

Po czwarte - jak

Poznać, kto ptak,

A kto nie ptak?

A po piąte przez dziesiąte

Będą ćwierkać, świstać, kwilić,

Pitpilitać i pimpilić

Ptaszki następujące:

Słowik, wróbel, kos, jaskółka,

Kogut, dzięcioł, gil, kukułka,

Szczygieł, sowa, kruk, czubatka,

Drozd, sikora i dzierlatka,

Kaczka, gąska, jemiołuszka,

Dudek, trznadel, pośmieciuzka,

Wilga, zięba, bocian, szpak

Oraz każdy inny ptak.

Pierwszy - słowik

Zaczął tak:

„Halo! O, halo lo lo lo lo!

Tu tu tu tu tu tu tu

Radio, radijo, dijo, ijo, ijo,

Tijo, trijo, tru lu lu lu lu,

Pio pio pijo lo lo lo lo lo,

Plo plo plo plo plo halo!”

Na to wróbel zaterlikał:

„Cóż to znowu za muzyka?

Muszę zajrzeć do słownika,

By zrozumieć śpiew słowika.

Ćwir ćwir świrk!

Świr świr ćwirik!

Tu nie teatr

Ani cyrk!

Patrzcie go! Nastroszył piórka!

I wydiera się jak kurka!

Dość tych arii, dość tych liryk!

Ćwir ćwir czyrik,

Czyr czyr ćwirik!”

I tak zaczął ćwirzyć, ćwikać,

Ćwierkać, czyrkać, czykczyrikać,

Że aż kogut na patyku

Zapał gniewnie: „Kukuryku!”

Jak usłyszy to kukułka,

Wrzaśnie: „A to co za spółka?

Kuku-ryku? Kuku-ryku?

Nie pozwalam, rozbójniku!

Bierz, co chcesz, bo ja nie skąpię,

Ale kuku nie ustąpię.

Ryku - choć do jutra skrzecz!

Ale kuku - moja rzecz!”

Zakukała: kuku! kuku!

Na to dzięcioł: stuku! puku!

Czajka woła: czyjaś ty, czyjaś?

Byłaś gdzie? Piłaś co? Piłaś, to wylaż!

Przepióreczka: chodź tu! Pójdź tu!

Masz co? daj mi! rzuć tu! rzuć tu!

I od razu wszystkie ptaki

W szczebiot, w świegot, w zgiełk – o taki:

„Daj tu! Rzuć tu! Co masz? Wiórek?

Piórko? Ziarnko? Korek? Sznurek?

Pójdź tu, rzuć tu! Ja ćwierć i ty ćwierć!

Lepię gniazdko, przylep to, przytwierdź!

Widzisz go! Nie dam ci! Moje! Czyje?

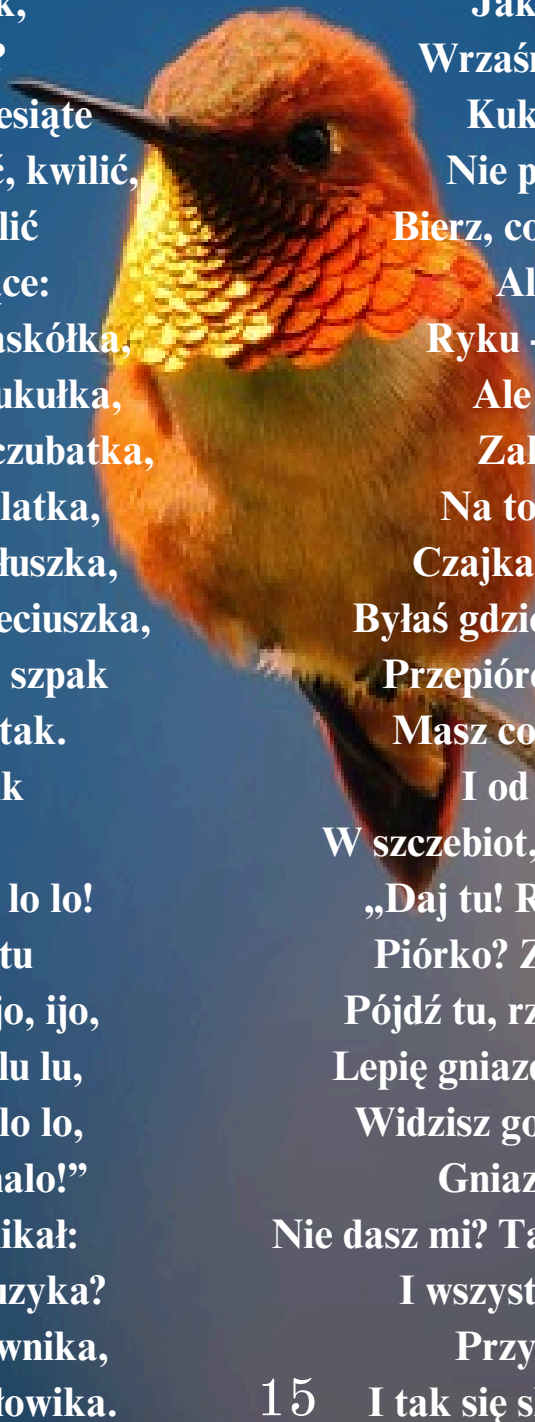
Gniazdko ci wiję, wiję, wiję!

Nie dasz mi? Takiś ty? Wstydz się, wstydz się!”

I wszystkie ptaki zaczęły bić się.

Przyfrunęła ptasia policja

15 I tak się skończyła ta leśna audycja.

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

**UCZNIOWIE III LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO W
OSTROŁĘCE**

Aleksandra Dobkowska

Julia Antońkiewicz

Wiktoria Mierzejewska

Oliwia Ogniewska

Gabriela Makowska

Wiktoria Zabielska

Julia Krzyżek

Agata Dobrowolska

pod opieką pani mgr Ewy Gąski i mgr Natalii Nalewajk

OPRACOWANIE CZASOPISMA:

Wiktoria Mierzejewska

Oliwia Ogniewska

w magazynie wykorzystano fotografie i grafiki z serwisu Pixabay

Ostrołęka, 2025r.